

ПРАВА НА ВОЛЮ

№12 (204)
Сынегань 2006

Праваабарончы бюллетэн

Цімафей Дранчук будзе вызвалены датэрмінова

Назіральная камісія пры Фрунзенскім райвыканкаме Менску прыняла рашэнне аб умоўна-датэрміновым вызвалені ў актыўіста кампаніі па назіраныні за выбарамі "Партнёрства" Цімафея Дранчука. Аб гэтым прэс-цэнтру Хартыі'97 паведаміў бацька палітвязня Валеры Дранчук. Дата выхаду на волю Цімафея Дранчука вызначыцца 22 сінтября, калі справу аб умоўна-датэрміновым вызвалені грамадзкага актыўіста разгледзіць суд Фрунзенскага раёну Менску.

Нагадаем, што Цімафей Дранчук і яшчэ трох актыўістах "Партнёрства" былі затрыманыя сёлата 21 лютага. У жніўні суд Цэнтральнага раёну Менску прызнаў іх вінаватымі па артыкуле 193-1 Крымінальнага кодексу (удзел у дзеянасьці незарэгістраванага грамадзкага арганізацыі). Шэраг абвінавачанняў на адрас актыўістаў "Партнёрства", якія былі агучаныя высокімі службовымя асобамі напярэдадні презідэнцкіх выбараў (фальсіфікацыя вынікаў экзітулу, падрыхтоўка тэрактаў і інш.), не знайшлі пачьверджання ні падчас съледстваў, ні ў судзе. У выніку Мікалай Астрэйка быў асуджаны да двух гадоў пазбаўлення волі, Цімафей Дранчук – да аднаго году пазбаўлення волі, Эніра Браніцкая і Аляксандр Шалайка – да шасці месяцоў арышты. Браніцкая і Шалайка выйшли на волю 21 жніўня. 17 лістапада з калоніі ў Шклове быў вызвалены Мікалай Астрэйка, якому зъмянілі пакаранье на папраўчыя работы. Такім чынам, Цімафей Дранчук застаўся адзіным, хто дагэтуль знаходзіцца ў зыняволеніні.

Варта таксама адзначыць, што Дранчук быў уключаны ў спіс прэтэндэнтаў на умоўна-датэрміновое вызваленіне, які разглядаўся камісіяй 30 лістапада, аднак у апошні момент яго выключылі са спісу.

Фота byMedia.net

Правы мае толькі съпецназ...

Больш за 20 чалавек былі затрыманыя ў Менску падчас разгону акцыі апазіцыі 10 сінтября — у Дзень праваў чалавека.

У Сусветны Дзень праваў чалавека 10 сінтября а 14-й гадзіне некалькі дзясяткаў чалавек, прадстаўнікоў палітычных партый, моладзевага дэмакратычнага руху, а таксама сябры праваабарончых арганізацыяў сталі ланцугом на Кастрычніцкай плошчы Менску, якая падчас сакавіцкіх падзеяў атрымала назыву Плошча Каліноўскага. Яны трymалі партэрты палітвязняў, звычайных апазіцыйных палітыкаў і вялікі лозунг: "Казуліну — славоду!"

Колькасцьце съпецназаўцаў і міліцыянтаў у цывільным, сабраных вакол плошчы, значна перавышала колькасць удзельнікаў акцыі. Не прайшло і хвіліны, як съпецназаўцы таксама ўтварылі ланцуг і начали выціскаць людзей у бок Палацу Рэспублікі. Пры гэтым байцы съпецназу павалілі на брун некалькі чалавек і зьбівалі нагамі.

Удзельнікаў акцыі выціснулі з плошчы і начали закідаць у аўтобус. Сярод затрыманых Валянціна Палевікова, Анатоль Лябедзька, (Працяг на стар. 2)

Фота byMedia.net

Правы мае толькі съпецназ...

(Пачатак на стар. 1)

Валянцін Стэфановіч, Але́с Бяляцкі, актыўісты незарэгістраванай арганізацыі Малады Фронт, лідэр АГП Анатоль Лябедзька. У выніку разгону съпецназаўцы затрымалі больш за два дзесяткі чалавек. Некаторым з іх удалося патэлефанаваць з аўтобусу. Яны казалі, што іх павезьлі ў кантакт прасльпекту Машэрава, а не ў аддзел міліцыі, як звычайна.

Актыўіст АГП Аляксандар Дабравольскі ўдзельнічаў у акцыі, але здолеў вызваліцца і не патрапіў у аўтобус. Вось што сказаў ён для Радыё Свабода: "Калі падпісвалася ў 1948 годзе Усеагульная Дэкларацыя правоў чалавека, людзі думалі пра тое, што самая вялікая каштоўнасць – гэта чалавек. Ён мае права свабодна выказваць свае думкі і рэалізуваць свае права, але вось такія падзеі, як сённяня ў Беларусі, съведчыць пра тое, што, на жаль, адзін беларускі жарт мае пад сабой рэальную падставу: у Беларусі ёсьць права чалавека і гэтага чалавека ўсе ведаюць. Міліцыянты і амапаўцы бароняць менавіта аднаго чалавека і кажуць, што ўсё анатыдзяржайнае, што падобнае на крытыку гэтага чалавека. Гэта папросту съмешна, бо той чалавек слабы, калі хаваецца ад людзей за такой заслонай".

Арыштаваных удзельнікаў акцыі на Каstryчніцкай плошчы больш за тры гадзіны пратрымалі ў міліцыйскім пастаўнку Цэнтральнага раёну Менску. Актыўістай незарэгістраванай арганізацыі Малады Фронт Алега Корбана, Уладзіміра Сяргеева, Зымітра Хведарука і Аляксандра Іўлева таксама адвінаваці ў дробным хуліганстве. Але хлопцы noch да суда правялі ў съпецпрыёмніку-ізалятары на вуліцы Акрэсыціна.

Супрацоўнікі міліцыі перапісалі пашпартныя звесткі астатніх 20 затрыманых удзельнікаў акцыі і адпушыці.

ПЦ "Вясна" вядомыя ўсе прозывішчы затрыманых:

1. Бяляцкі Але́с;
2. Стэфановіч Валянцін;
3. Лябедзька Анатоль;
4. Каліта Але́с;
5. Палевікова Валянціна;
6. Сербантова Арына;
7. Міклашэвіч Сяргей;
8. Касянік Ліна, 1931 году нараджэння;
9. Лайкоўнік Аляксандар;
10. Жураўлёва Вольга;
11. Багдановіч Раман;
12. Мельнік Аляксей;
13. Ясюк Але́с;
14. Верасінскі Генадзь;
15. Латушкін Дзымітрый;
16. Іўлеў Аляксандар;
17. Каршукоў Мікалай;
18. Рыжкоў Юрась;
19. Ліпень Антон;
20. Макаеў Аляксандар;
21. Чайкоўскі Павел;
22. Корбан Алех;
23. Сяргеев Уладзімір;
24. Хведарук Зыміцер;

У гэты ж дзень, у 15.15, калі прадстаўніцтва ААН у беларусі былі затрыманыя пяцёра маладых людзей, якія трymалі партэрты палітвязнія Аляксандра Казуліна. У маладых людзей супрацоўнікі міліцыі праверылі даку-

менты, перапісалі прозывішчы і адпушыці. Журналісты, якія прысутнічалі пры гэтым (сярод іх — Але́с Дашчынскі, Генадзь Барбарыч, Юрый Дзядзінкін), таксама былі вымушаныя прадставіць свае дакументы. Пасыля праверкі ў аднаго з журналістаў быў засвячаны фотадзімкі.

Калі 17 гадзінаў з РУУС Савецкага раёну Менску адпушчаныя Франак Вячорка, Сяргей Карловіч і Максім Вяльмович пасыля складанью на іх пратаколаў адміністрацыйнага правапарушэння па арт. 172.3 — распаўсюд друкаванай прадукцыі, змест якой наносіць шкоду дзяржавінаму ладу, правам і законным інтарэсам грамадзянаў. Цікава, што гэткай шкоднай інфармацыяй супрацоўнікі міліцыі палічылі даклад съпецдакладчыка ААН па Беларусі Адрыяна Севярына.

Франак Вячорка, Сяргей Карловіч і Максім Вяльмович былі затрыманыя калі 14 гадзінаў на скрыжаванні прасльпекту Незалежнасці з вул. Машэрава (былая Варвашэні). Пры сабе маладыя людзі мелі даклад Адрыяна Севярына.

У 17.30 з РУУС Цэнтральнага раёну

Фота byMedia.net

Менску вызвалілі лідэра АГП Анатоля Лябедзьку. Яму выпісалі позу зьявіца 12 сінеглядчыкаў. У суд Цэнтральнага раёну ў 12 гадзінаў. На старшыню Аб'яднанай грамадзянскай партыі супрацоўнікі міліцыі РУУС Цэнтральнага раёну Менску склалі пратакол адміністрацыйнага правапарушэння па артыкуле 156 КАП РБ. Лідэра АГП абвінавачвають у дробным хуліганстве.

Фота byMedia.net

Засудзіць палітыка не ўдалося...

Судзьдзя Цэнтральнага раённага суда Менску Аляксей Бычко накіраваў адміністрацыйную справу супраць лідэра АГП Анатоля Лябедзькага ў міліцыю, каб там праўлі службовую разъбіральництва. Анатоль Лябедзька даказаў у судзе, што съведкі, байцы съпецназу міліцыі, далі непраўдзивыя паказаны.

Анатоля Лябедзьку затрымалі 10 сьнежня на Каstryчніцкай плошчы падчас разгону акцыі, прысьвеченай Дню правоў чалавека і адвінавацілі ў дробным хуліганстве.

Анатоль Лябедзька сам прыйшоў у міліцию Цэнтральнага раёну Менску. Адтоль яго прывезлі ў суд, дзе апазыцыянер чакала каля двух дзясятак паплечнікаў, прадстаўнікі АБСЕ і амбасады ЗША. На пачатку судовага працэсу палітык заявіў хадайніцтва аб адводзе судзьдзі, аднак яно не было задаволенае.

Анатоль Лябедзька на пытанье судзьдзі Аляксея Бычко, чаму 10 сьнежня

нім перасылем і спрабай псіхалагічнага ўціску.

Байцы съпецназу міліцыі Ігар Бажок і Уладзімір Бабуська, якія выступалі на судзе ў якасці съведкаў, съцвярджалі, што ўвесь час знаходзіліся побач з Анатолем Лябедзькам. Яны казалі, што ён нецэнзурна лаяўся, абрахаў іх і пагражай звольненем са службы. Міліцыянты запэўнівалі, што палітык хваліўся сваімі суязямі ў прокуратуры і МУС. Капі ж Анатоль Лябедзька прадставіў суду некалькі фотаздымкаў, на якіх яго суправаджалі і садзілі ў аўтобус іншых съпецназаўцы, то Уладзімір Бабуська пaryраваў тым, што гэта фотамантаж. Анатоль Лябедзька заяўіў хадайніцтва аб праглядзе апературунай відастукі.

У калідорах і на лесвічных пляцоўках было шмат съпецназаўцаў, якіх выклікалі ў суд, каб у выпадку арышту адвезьці Анатоля Лябедзьку ў турму на Акressыціна. Ня выключана, што дніам складаўцы новы пратакол і палітыка будуць судзіць зноў.

Міжнародны марафон пісаньня лістоў

10 сьнежня ў Польшчы і іншых краінах пачалася акцыя праваабарончай арганізацыі "Міжнародная амністыя" — „Марафон напісаньня лістоў". Удзельнікі „Марафона“ пішуць лісты таксама і ўладам Беларусі з патрабаваннем вызваліць вязня сумлення Зымітра Дашкевіча. Па ўсёй краіне адкрытыя адмысловыя пункты, дзе можна напісаць ліст.

Падобная ідэя нарадзілася 7 гадоў таму ў Варшаве, яе падтрымалі ў 36 краінах съвету на розных кантынентах, і зараз гэта ўжо міжнародная акцыя, якая ладзіцца з нагоды Міжнароднага дня абароны правоў чалавека штогод у гадавіну прыняцця Арганізацыяй Аб'яднаных Нацый Усеагульнай Дэкларацыі правоў чалавека.

Прадстаўнікі "Міжнароднай амністыі" кажуць, што ў мінулым такая тактыка — тысічы лістоў да ўладаў у справе канкрэтных палітычных — прынесла вынікі. Сёлета толькі з Польшчы вышлюць каля 25 тыс. лістоў.

У Беларусі, нагадаем, зараз знаходзяцца за кратамі 12 палітвязняў:

Аўтуховіч Мікалай, лідэр прадпрымальніцкага руху;

Дашкевіч Зыміцер, лідэр Маладога Фронту;

Дранчук Цімафей, сябтар грамадзянскай ініцыятывы па назіранні за выбарамі;

Клімаў Андрэй, дэпутат Вярховага Савету 13 скліканья;

Казулін Аляксандар, экс-кандыдат у прэзідэнты Беларусі;

Крук Іван, актыўіст Аб'яднанай грамадзянскай партыі;

Лявонаў Юрый, актыўіст прадпрымальніцкага руху;

Разумай Мікалай, актыўіст прафсаюзнага руху;

Севярынец Павел, моладзеўскі лідэр;

Статкевіч Мікалай, лідэр Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі "Народная Грамада";

Фінкевіч Артур, моладзеўскі лідэр;

Садоўская Кацярына, праваабаронца.

Абвінавачаныя ў дробным хуліганстве

11 сьнежня ў судзе Цэнтральнага раёну адбылося закрытае судовае паседжанье па адміністрацыйных справах, складзеных на чатырох моладзеўскіх актыўістau, удзельнікаў акцыі салідарнасці з палітычнаволеным Аляксандрам Казулінам.

Актыўістau незарэгістраванай арганізацыі Малады Фронт Алега Корбана, Уладзіміра Сяргеева, Зымітра Хведарука і Аляксандра Іўлева, затрыманых падчас акцыі салідарнасці з Аляксандрам Казулінам і іншымі палітычнаволенымі, зладжанай у Дзень правоў чалавека Каstryчніцкай

плошчы, судзілі ў судзе Цэнтральнага раёnu ў закрытым рэжыме. Супрацоўнікі съпецпрадраздзялення ніколі не пускалі ў будынак, съведкамі на судовым паседжанні, як звычайна, выступалі самі міліцыянты.

Хведарук Зыміцер пакараны 15 суткамі арышту, Алег Корбан — 15, Уладзімір Сяргеев — 3, Аляксандар Іўлеў атрымаў штраф памерам 2 базавыя величыні.

Нагадаем, што чацвёрта моладзеўскіх актыўістau быў абвінавачаны ў дробным хуліганстве, і нач перад судом утрымліваўся на Акressыціна.

Аперацыя "Перахват" у Менску

10 сьнежня, напярэдадні запланаванай акцыі салідарнасці з Аляксандрам Казулінам і іншымі палітычнаволенымі на Каstryчніцкай плошчы, каля сядзібы БНФ міліцыянтамі ў цывільному быті затрыманы наемнык старшыні Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Грамада) Аляксей Кароль. "Ідзе аперацыя "Перахват". Вы падобныя да таго, хто ўкраі аўтамабіль", — заяўіў палітык у міліцейскім пастарунку Савецкага раёnu. Пасля таго, як акцыя салідарнасці была жорстка разагнаная сілавікамі, Аляксей Кароль быў адпушчаны.

Варшава патрабуе свабоды Казуліну

10 сьнежня ў Варшаве каля прэзідэнцкага палацу з нагоды гадавіны падпісання Усеагульнай Дэкларацыі правоў чалавека прайшоў пікет у падтрымку Аляксандра Казуліна.

Беларусы, што жывуць у Варшаве, прыйшлі да прэзідэнцкага палацу ў цэнтры польскай сталіцы з нацыянальнымі сцягамі і пакатамі з надпісамі "Свабоду Аляксандру Казуліну", "Дыктатара ў турму", "Свабоду палітычным".

Адзін з удзельнікаў акцыі Ігар Крыштон сказаў: "Мы прыйшлі ў самае люднае месца ў Варшаве, каб зьвярнуць увагу жыхароў сталіцы на тое, што адбываецца ў Беларусі. Сёняння ў Менску таксама праходзіць акцыя ў падтрымку прафесара Казуліна, і мы дадзялчаемся да яе".

Удзельнікі акцыі зьвярнуліся да ўрадаў краінаў, сталых чальцоў Рады Бяспекі ААН, з заклікам абмеркаваць сітуацыю ў Беларусі.

Надзеяў на рэгістрацыю амаль няма, а верыць у перамогу на выбарах могуць толькі самыя адчайныя аптымісты...

У Беларусі завяршыўся чарговы этап кампаніі па выбарах дэпутатаў мясцовых саветаў. Кандыдаты ў дэпутаты, якія вылучаліся шляхам збору подпісаў, а таксама працоўнымі калектывамі ці палітычнымі партыямі, мусіць здаць у выбарчую камісію на праверку неабходныя дакументы.

У Менску адбыўся нечарговы звезд Партыі камуністай Беларускай (ПКБ). Форум з удзелам амаль 250 дэлегатаў рэкамендаваў усім прэтэндэнтам ПКБ у кандыдаты дэпутатаў мясцовых саветаў зняць свае кандыдатуры. Рашэнне форуму патлумачыў сябру бюро ЦК ПКБ Сяргей Вазьняк: "З улікам таго, што Лукашэнка заяўіў: "выбары прэзідэнта былі фальсіфікаваныя" і з улікам, што нашыя прадстаўнікі ня ўключаныя ў выбарчную камісію, звезд рэкамендаваў ня ўдзельнічаць у мясцовых выбарах. Кандыдаты пойдуць здаваць подпісы, сабраныя ініцыятыўнымі групамі, але ўдзельнічаць у выбарах ня будуть".

Выбары бяз выбару

13 снежня стала вядома, што Маларыцкая раённая выбарчая камісія па выбарах дэпутатаў у мясцовая Саветы дэпутатаў 25 склікання адмовіла ў рэгістрацыі дзеючаму дэпутату Маларыцкага раённага Савету дэпутатаў Уладзіму Малею. Справа ў тым, што некаторыя выбаршчыкі, якія падпісаліся за вылучэнне кандыдатам Уладзіміра Малея, адкідалі свае подпісы. Гэта дало камісіі падставы адмовіць У.Малею ў рэгістрацыі.

Праваабаронца Уладзімір Вялічкін так пракаментаваў гэта: "Я таксама вылучаюся кандыдатам у дэпутаты шляхам збору подпісаў. Калі асабіста сустракаўся з выбаршчыкамі і збраў подпісы, дык заўвахъ, што некаторыя падпісчыкі пішуць дату, выкарыстоўваючы рымскія лічбы. У той сама час у "Арганізацыйна-прававых пытаннях працы трэтыярыйных і акруговых камісіяў...", выдадзеных ЦВК, варыянту з рымскімі лічбамі няма. Адпаведна я і мая ініцыятыўная група прасіла падпісчыкаў ставіць дату арабскімі лічбамі. Быў шэрэг грамадзянін, якія наўмысна пісалі месяц рымскімі лічбамі. Я добра ведаю акругу дзе жыву, і бачыў, што "крыжаносцамі" былі пэраважна дзеючыя ці адстаўнікі "сілавых" і выканоўчых структур. Здаючы на праверку свае падпісныя лісты я мусіў выкрасыці з іх "крыжаносцаў", як не адпавядочых патрабаванням ЦВК. Я няпершы раз займалася зборам подпісаў і мне ўжо адмаўлялі ў рэгістрацыі з-за "несапраудніці" подпісаў. Набыты досьвед дае мне падставы меркаваць, што менавіта подпісы "крыжаносцаў" адбіраюца дзеля праверкі на предмет "сапраудніці".

У сітуацыі з Уладзімірам Малеем, я мяркую, і быў выкарыстаны метад "крыжаносцаў", цяпер ягоны канкурэнт будзе балатавацца на выбарах на безальтернатыўнай аснове. Улады ў чарговы раз ашукалі выбарчыкаў маларытчыны, адбудзеца чарговы выбарчы фарс пад дэвізам: "Выбары бяз выбару!"

Паводле словаў Сяргея Вазьняка, у ПКБ было амаль 150 патэнцыйных кандыдатаў.

Найбольшую колькасць кандыдатаў у дэпутаты вылучыла Аб'яднаная грамадзянская партыя — да 200 чалавек. Адзін з лідэраў АГП Iгар Шынкарык сказаў: "Значная частка ўжо здала дакументы на рэгістрацыю кандыдатаў. Мы вельмі шмат сілаў паклалі, каб захаваць як мага больш партыйных структур. Прыкладна 20 чалавек — новыя людзі".

Партыя БНФ мае спадзяваныні на 132 вылучэнцы. 20 з іх паспрабуе зарэгістравацца кандыдатамі ў выбарчых акругах Менску. Кіраўнік управы партыі БНФ і вылучэнец ў Менскі гарадзкі савет Віктар Івашкевіч на пытаныне, чаму сябры БНФ здаюць дакументы менавіта ў апошні дзень, адказаў так:

— Таму, што трэба называць больш за 300 подпісаў, каб патрапіць на Кангрэс дэмакратычных сілаў. Мяркую, што гэта галоўная аргументацыя таго, што збор подпісаў ідзе

да апошняга. Усё-такі набраць 300 подпісаў — гэта немалы кавалак працы.

Лідэр партыі Беларускай сацыял-дэмакратычнай грамады Алесь Стральцоў паведаміў, што больш як 20 вылучэнцаў партыі знятыя з выбарчай гонкі па фармальных падставах. Ён не выключае, што траба быць гатовым да непрыемнасцяў і далей: "У апошні дзень часам здараюцца "выбрыкі" ў выбарчых камісіях. Раптам людзі з іх зынкаюць раней, чым трэба. За пару гадзін да канца працоўнага дня іх цяжка вылавіць. Маю на ўвазе, што тыя подпісы, якія былі сабраныя ў пятніцу, суботу, нядзелю і панядзелак цяжка заверыць. Вось такая бывае галоўная праблема, калі зыходзіць з набытага раней досьведу".

У сувязі з заканадаўчымі зменамі, падпісныя лісты неабходна здаваць адначасова з іншымі дакументамі, у прыватнасці, з дэкларацыяй аб прыбытках.

Актуальнаясць – рэч вечная...

Рэгістрацыю не прайшоў...

Старшыня акруговай выбарчай камісіі па Віцебскай вобласці запрасіў кіраўніка віцебскай гарадзкой арганізацыі БНФ Уладзіслава Токарава на паседжанне па пытаннях рэгістрацыі. У кабінце чыноўnika спадару Токараву паведамілі, што ён не зарэгістраваны ў сувязі з тым, што сярод подпісаў, пададзеных у выбарчую камісію, ёсьць вялікая колькасць несанкцыонірованых.

Старшыня камісіі сказаў, што людзі,

якія падтрымалі Уладзіслава Токарава, адмовіліся ад подпісаў. На патрабаванье спадара Токарава паказаць яму акты адмовы ад подпісаў яму адказалі, што не абавязаныя такія дакументы паказваць.

"Я ўпэйнены, што несанкцыонірованыя подпісаў не было. І не маглі людзі так прости адмовіцца ад таго, што яны мяне падтрымалі", — кажа Уладзіслаў Токарав, які падаў 243 подпісы ў абласную акруговую камісію і 140 подпісаў у гарадзкую.

Галадоўкі ў Беларусі — адзіны эфектыўны метад націску на рэжым Лукашэнкі?

2 сьнежня колькасць прыхаджанаў парадфі Найсьвяцейшай Панны Марыі Вострабрамскай у Городні, якія галадаюць, каб атрымаць дазвол уладаў на пабудову касцёлу, узрасла да 15 чалавек.

Паводле настаяцеля айца Аляксандра Шэмета, удзельнікі галадоўкі „будуць трывамца да апошняга”: „Яны ведаюць, што маюць поўнае права такім чынам выказваць пратэст, а ўнутраная духоўная сіла дапаможа ім у этым”.

Галадоўка почалася 1 сьнежня. Разам з ксяндзам яе аб'явілі 11 жанчын ва ўзросце ад 39 да 79 гадоў — яны маюць намер працягваць свой пратэст датуль, пакуль улады не дадуць ім пісьмовы дазвол на будаўніцтва касцёлу. Паводле словаў прыхаджанаў, на працягу амаль дзесяці гадоў парадфі ня можа атрымаць дазвол на ўзвядзенне храму па вуліцы Рэпіна.

Цяпер парадфі, якая налічвае больш за 8 тысячай прыхаджанаў, распараджаецца невялікай цаглянай капліцай сув. сув. Пятра і Паўла ды драўлянай капліцай на 300 вернікаў..

3 сьнежня галадоўнікі наведаў біскуп гарадзенскай епархіі Аляксандар Кашкевіч разам з іншымі сувятарамі з Городні, Ліды ды іншых месцаў. Біскуп Кашкевіч выступіў з невялікай прамовай перад імшой, дзе адзначыў, што ён у гэтыя дні разам з вернікамі ў іхнім змаганні за справядлівасць.

Айцец Шэмет сказаў, што не чакаў візу таго, кога высокага госьця. «Для мяне гэта была надзвычай прыемная нечаканасць, — кажа суветар. — Біскуп блаславіў нас у нашай справе, а пасля прыватна запытаўся, чаму я не прыйшоў напрэдадні посту-галадоўкі ў курью, калі мяне выклікалі. Адказаў шчыра, што забаяўся, забаяўся таго, што акцыя ня будзе падтрыманая».

У посьце-галадоўцы па-ранейшаму ня ўдзельнічае ніводны мужчына. «Яны ўсе бяцца, — кажа айцец Шэмет. — Пасля,

вядома, ім будзе сорамна перад гэтымі сувятамі жанчынамі, што галадалі не яны, але пакуль ахвотных далучыцца да нас мужчынаў німа».

Гарадзенскіх галадоўнікаў таксама наведалі прадстаўнікі Саюзу палякаў, што ўзначальвае Анжаліка Борыс, польскі консул у Городні, вернікі менскай пратэстанцкай царквы «Новае жыццё». Усе яны выказалі галадоўнікам сваю салідарнасць і падтрымку.

Пакуль німа нікай рэакцыі ад гарадзенскіх уладаў, але ксёндз Аляксандар Шэмет кажа, што і не чакаў яе так хутка.

На 4 сьнежня ў капліцы разам са сувятаром было 17 галадоўнікаў. Ксёндз Аляксандар Шэмет звярнуўся з заявай у абласное ўпраўленне аховы здароўя, просьбы забяспечыць галадоўніц медычным наглядам. У аблывканакаме парайлі ператэлефанаваць па гэтым пытанні пасля 16:00. Аднак айцец Шэмет сказаў, што ў такім выпадку будзе сам звязвацца з "хуткай дапамогай" па тэлефоне. Таксама ён паведаміў карэспандэнту Радыё Свабода, што яны напісалі заяву ў пракуратуру на ўпраўленне аховы здароўя, паколькі медыкі павінны дбаць пра галадоўніц, а ва ўправе якраз цягнулі з адказам. Парадфіне таксама рыхтуюць ліст у пракуратуру Беларусі і ў Савет Міністраў у суязі з выказваннем старшыні аблывканакаму Саўчанкі, які называў суветароў злодзеямі, якія раскрасдаюць гроши, прызначаныя на будаўніцтва касцёлаў, таму яно зацягваеца. Вернікі просьбы прыцягнуць чыноўніка да адказнасці за ягоныя слова.

Таксама суветар патлумачыў, што на сустрэчы з кіраўніком аблывканакам Уладзіміром Саўчанкам дзесяці дзён таму ім далі зразумець, што спачатку трэба закончыць недабудаваныя касцёлы ў раёнах Дзевятоўка і Вішнявец, а таксама побач з горадам — у пасёлку Паўднёвы, а потым пачынаць новую

будоўлю. На сустрэчы з Саўчанкам разам з ксяндзам былі 25 вернікаў.

5 сьнежня сямнаццаць каталікоў разам з ксяндзам Аляксандрам Шэметам працягвалі галадоўку у Городні. У гарадзенскім Катэдральным касцёле ўдзень адбылася імша, на якой гаварылася аб галадоўніках. Ксёндз кажа: «Маўчаць пра тое, што да касцёлу сёня несправядліві ставіцца — няможна. Гэта было б грахом. Ня бойцеся, мы з вами... Памолімся зараз за тых людзей, якія галадаюць».

Галадоўнікі наведаў старшыня Савету ў справах рэлігіі і нацыянальнасцяў Irap Папоў, ён прывёз ліст, падпісаны намеснікам старшыні гарывянкаму Анатолем Кунашам. У ім гаварылася, што вернікі могуць зъбіраць дакументы, патрэбныя для атрымання дазволу на праектаванне і будаўніцтва храму. Ксёндз Аляксандар Шэмет адмовіўся браць ліст, паколькі ён быў прызнаны не суветару, а кіраўніку касцельнага камітэту. Айцец Аляксандар мяркуе, што ўлады павінны звязватацца ў такіх справах да біскупа і суветараў, а не да парадфіяна.

6 сьнежня галадоўка гарадзенскіх каталікоў была спыненая. Абласны ўлады пагадзіліся задаволіць іхняе патрабаваньне — дазволіць будаваць касцёл.

«Аляксандар Лукашэнка саступіў каталікам з Городні, якія праз галадоўку, што была абвешчаная ў мінулую пятніцу, дамагаліся ад уладаў даўно абяцанага дазволу на будаўніцтва касцёлу — прадстаўнікі аблывканакаму ўручылі ім гэты дазвол у пісьмовым выглядзе», — піша "Gazeta Wyborcza".

Паводле штодзённіка, „галадоўкі ў Беларусі апошнім часам звязаныя адзінным эфектыўным метадам націску на рэжым Лукашэнкі”. Тут газета падае таксама прыклад галадоўкі менскіх пратэстантаў, якія такім чынам не аддалі ўладам будынак свайго храму.

Сьвецкія ўлады ўмешваюцца ў працу касцёлу

Пра тое, што сямі ксяндзам і пяці сестрам з Польшчы, што працуяць на Гарадзенчыне, адмовіліся працягнуць візы, стала вядома яшчэ 20 верасня. Гарадзенскі біскуп Аляксандар Кашкевіч спрабаваў дамагчыся адмены этага рашэння, але марна. Да канца сьнежня ўсе гэтыя духоўныя асобы, якія звязаюцца грамадзянамі Польшчы, павінны пакінуць тэрыторыю Беларусі. Улады тлумачаць рашэнне патрэбай уладкаваць на вываленія месцы маладых суветароў і сясьцёр — беларускіх грамадзяніні. Прадстаўнікі Гарадзенскай дыяцэзіі гаворыць, што касцёл кіруеца ўласным правам, і толькі біскуп, а ня сьвецкія ўлады вырашаюць, якога суветара і на якую пасаду прызначаюць.

Наконт матываціі ўладаў аб працаўладкаваныя маладых мясцовых ксяндзоў вікарый гарадзенскага катэдральнага Фарнага касцёлу ксёндз Андрэй гаворыць: „Забываюцца пра тое, што касцёл кіруеца сваім уласным правам sui juris. Ён аддзелены ад дзяржавы, і біскуп вырашае, як працаўладкоўваць сваіх

ксяндзоў. Усе свае — і тыя, што прыехалі з Польшчы, і мясцовыя. У нас такога падзелу німа ня можа».

Супрацоўнік Камітэту ў справах рэлігіі і нацыянальнасцяў Аляксандар Калінаў адмовіўся каментаваць прынятае рашэнне.

5 сьнежня біскуп Аляксандар Кашкевіч выехаў у Менск абмеркаваць сітуацыю касцёлу на Гарадзенчыне з нунцыем Ватыкану ў Беларусі арцыбіскупам Марцінам Відавічам. Кіраўніцтва Гарадзенскай дыяцэзіі зъбираецца выступіць з адкрытым зваротам да беларускіх уладаў. Ксёндз Андрэй Зноска лічыць, што ў абастронмні дачыненіні з касцёлам вінаватая мясцовая ўлада: „Праблема не ў законе. Праблема не ў канстытуцыйнай свабодзе — яна ёсьць. Толькі нам тут на месцы, у Городні, яе не даюць”.

Цяпер у Гарадзенскай дыяцэзіі працуе 180 суветароў. Дзіве траціны — грамадзяніні Беларусі, рэшта — грамадзяніні Польшчы.

У нядзелю, 10 сьнежня, у каталіцкіх хра-

мах Гарадзенчыны зачыталася пасланне да суветарства і вернікаў біскупа Аляксандра Кашкевіча. Яно датычыць высылкі ўладамі сямі польскіх ксяндзоў і пяці манашак, якім не дазволілі застацца працаўваць у Беларусі на наступны год.

Біскуп Аляксандар Кашкевіч зазначае, што тысячы вернікаў звязаліся да ўладаў з просьбай перагледзець рашэнне адносна высылкі польскіх ксяндзоў і манашак, але яно засталося правамоным. Аляксандар Кашкевіч падкрэслівае, што сам ён як кіраўнік Канферэнцыі каталіцкіх біскупаў Беларусі некалькі разоў звязватацца да ўладаў з просьбай адмяніць гэтае рашэнне. Не атрымаў ён адказу і з адміністрацыі презідэнта РБ.

Аляксандар Кашкевіч у звязку з адмовай з боку ўладаў ды іхнія прапановай запрасіць на працу іншых суветароў выказвае “свой смутак і пратэст” і заклікае суветарства і вернікаў мапіцца ў спадзіваныні, што сем польскіх ксяндзоў і пяць манашак застануцца працаўваць у Беларусі.

Вера

5 ПРАВА НА ВОЛЮ Праваабарончы бюлетэнь

Пікет калія будынку суда ў падтрымку Зымітра Дашкевіча.

Вячаслау Дашкевіч.

судзьдзям у очы. Зыміцер думае іначай, чым яны, дык што: за гата саджаць у турму? Ды і я так думаю, і многія так думаюць... Дык хай усіх саджаюць!"

Як стала вядома ПЦ "Вясна", моладзеўцы лідэр Зыміцер Дашкевіч пераведзены адбываць пакаранье ў Шклойскую калонію.

Гэта было зроблена яшчэ да таго, як прысуд уступіў у законную сілу. Прычыны этапаванья невядомыя.

На здымку: пастар пратэстанцкай царквы "Новае жыццё" Вячаслаў Ганчаранка сёлета стаў лаўрэатам Нацыянальнай прэмii за абарону правоў чалавека ў намінацыi "За асабістую мужнасць пры абароне правоў чалавека".

Ці будзе развязаны канфлікт?

7 снежня ў Вышэйшым гаспадарчым судзе адбылося папярэднє паседжанье па справе пратэстанцкай суполкі "Новае жыццё". Вернікі і прадстаўнікі Менгарвыканкаму абмеркавалі ўзаемныя прэтэнзii. Раней камісія суда адміністрація ўсе папярэднія рашэнні, якія прывялі да масавай галадоўкі вернікаў. Пратэстанты патрабавалі вярнуць ім зямельныя участкі, прызначыў іх будынак культавым і дазволіць там набажэнствы. Суд мае на мэце развязаць канфлікт.

Прадстаўнікі царквы "Новае жыццё" і Менгарвыканкаму адказвалі на пытанні судзьдзі датычна канфлікту, што распачаўся год таму, калі вернікаў спачатку пазбавілі зямельнага надзелу, а потым даслалі пастаўніка Менгарвыканкаму, згодна з якой ім забаранялася праводзіць набажэнствы ў храме. Гарадзкія чыноўнікі патлумачылі, што будынак (былы калгасны кароунік) выкарыстоўваецца не адпаведна прызначэнню.

Год цягнулася ліставаньне паміж царквой і Менгарвыканкам, а таксама судовыя разбіральніцтвы. За гэты час неаднаразова штрафавалі пастара і адміністратора царквы — за несанкцыянаваныя набажэнствы.

У будынку адключылі цяпло і электрычнасць.

Нарэшце Менскі гаспадарчы суд вырашыў перавесьці будынак вернікаў плошчай 1600 квадратных метраў у гарадзкую маёмысць, асаніўшы яго на 11 тысячаў даліраў. Вернікі не пагадзіліся пакінуць будынак і распачалі галадоўку пратэсту. На 23-я суткі пасля пачатку галадоўкі наглядная камісія Вышэйшага гаспадарчага суда адміністрація ўсе судовыя рашэнні.

Цяпер канфлікт паміж вернікамі і гарадзкімі юладамі будзе вырашана ў вышэйшай інстанцыі. Юрыйт царквы "Новае жыццё" Сяргей Луканін паведаміў Радыё Свабода: "На маё пытанні: якім чынам, на вашу думку, царква можа карыстацца сваім будынкам без парушэння заканадаўства? — мы атрымалі адказ: "Ніякім". Таму мы падалі ў суд усе неабходныя дакументы і спадзяемся, што ён прызнае наша права на нашу маёмысць у бліжэйшы час".

Адміністратор царквы Васіль Юрэвіч заявіў, што калі і Вышэйшы гаспадарчы суд павінен вернікаў будынку, то яны зноў распачаць бестэрміновую галадоўку. Да актыў гатоўства далучыцца новыя людзі.

Рашэнніе суда чакаеца на прыкансы году.

Наезд па поўнай праграме

Незалежную грамадзка-палітычную газету "Вітебскій кур'ер" пазбаўляюць памяшканыя

Незалежная грамадзка-палітычна газета "Вітебскій кур'ер" арандуе тро пакоі ў Адкрытага акцыянернага таварыства "Элсан". 6 сьнежня рэдакцыя выдання атрымала пісмовы загад выехаць з будынку № 120 па Маскоўскім праспекце да 12-й гадзіны дня 8 сьнежня.

У лісьце паведамляеца, што назіральная рада прадпрыемства "Элсан" признала дамову пра аренду несапраўднай, бо пры яе складанні нібыта былі дашучаныя парушэнні заканадаўства. Сярод іншага, размышчэнне рэдакцыі ў гэтым будынку не было ўзгнаднена з адміністрацыяй Першамайскага раёну Віцебску, на тэрыторыі якога знаходзіцца ААТ "Элсан".

Галоўны рэдактар «Вітебскага кур'ера» Уладзімір Базан лічыць гэты загад "папіцкім" і спацца законным, бо за пайтары месяцы арэнды (а рэдакцыя месціцца тут з 20-га каstryчніка) на быў парушаны ніводзін пункт дамовы. Між тым сярод арандатараў "Элсану" ёсьць арганізацыя, якая запазычылася прадпрыемству 100 мільёнаў рублёў, але нават ад яе не патрабуюць тэрміновага высялення.

Загад тэрмінова пакінуць арандаваныя плошчы спадар Базан тлумачыць толькі адным – набліжэннем мясцовых выбараў, напярэдні якіх улады імкнущыя любым чынам пазбавіцца ад недзяржаўнай газеты.

Нагадаем, што за апошні год "Вітебскій кур'ер" мусіў пераяжджаць двойчы: спачатку рэдакцыю выселілі з будынку Культурна-дзелавога цэнтра "Віцебск", у якім газета працавала амаль дзесяць гадоў, а потым і з будынку таксаматорнага парку, дзе рэдакцыя арандавала два невялікія пакойчыкі. У абодвух выпадках гаспадары памяшканыя адмаўляліся працягваць з недзяржаўнай газетай дамову пра аренду, але ніколі не патрабавалі вызваліць тэрыторыю за такі кароткі тэрмін. Паводле словаў Уладзіміра Базана, знайсці новае памяшканье для рэдакцыі цягам двух дзён проста немагчыма.

Дамова на аренду памяшканыя складзеная да 31 жніўня 2007 году, і рэдакцыя, паводле спадара Базана, не зьбіраецца высяляцца, нягледзячы на пісмовыя патрабаваныя арэндадаўцу: "Пераяжджаць мы не зьбіраемся. Нам няма куды, хіба праста на вуліцу! Перасяляючыся сюды, мы знарок

Здымак зроблены падчас аднаго з папярэдніх пераездаў «Вітебскага кур'ера».

шукалі такую арганізацыю, каб мела будынак, які не ўваходзіць у гарадзкі камунальны фонд, які не падудадны гарыканкаму. Думалі, што знайшлі. Але аказаўлася, эта ня так".

Рэдактар "Вітебскага кур'ера" лічыць, што напярэдні мясцовых выбараў знайсці арэндадаўцу, што дасць недзяржаўнай газете плошчы і юрыдычны адрес, будзе немагчыма. Ён таксама не выключае, што рэдакцыю будуць высяляць з памяшканья гвалтам.

7 сьнежня У.Базан і выкананыя дырэктар ЗАТ "Выдавецкі дом "Вітебскій кур'ер" Жана Папова супстрэліся з намеснікам старшыні адміністрацыі Першамайскага раёну Віктарам Уласавым.

"Мы з цяжкасцю прабіліся на прыём. Мы хацелі падаць дакументы на перарэгістрацыю статуту ў сувязі са зъмененнем юрыдычнага адресу рэдакцыі. Гэтыя паперы прадстаўнікі рэдакцыі наслідком вырашыць канфлікт, дамова аренды паміж ААТ "Элсан" і "Вітебским кур'ером" заключаная да 31 жніўня 2007 году. "Паколькі тэрмін заключэння паміж намі дамовы не мінуў, няма і падставаў дзеля спынення дамоўных адносін" і вызвалення памяшканья. Да таго ж у дэкрэце презідэнта № 11 ад 16 сакавіка 1999 году ёсьць вычарпальны пералік дакументаў, якія падаюцца для реєстрацыі зъмененія дадаткаў ва ўстаноўчыя дакументы, у tym ліку ў сувязі са зъменай яго месцазнаходжання. У гэтым пераліку адсутнічае дакумент, які пачывярджае згоду мясцовага выкананыага або распарадчага органаў на размышчэнне суб'ектаў гаспадарання на падведамнай тэрыторыі", – адзначыў П.Левінаў.

выпраўленыя, Уласаў дакументы так і не прыняў. У выніку ён заявіў, што першым складаць дамову аренды з ААТ "Элсан" рэдакцыя павінна была ўзгадніць гэтая пытаныя з Першамайскім райвыканкамам", – сказаў У.Базан.

Рэдактар не выключае, што ў дзень, калі павінен друкавацца наклад наступнага нумару газеты, "могуць узьнікнуць праблемы з друкарні, дырэктар якой Алег Ларычай зъяўляеца сябрам абласнога савету па ідэалогіі".

Як паведаміў БелаПАН віцебскі праваабаронца Павел Левінаў, які дапамагае рэдакцыі вырашыць канфлікт, дамова аренды паміж ААТ "Элсан" і "Вітебским кур'ером" заключаная да 31 жніўня 2007 году. "Паколькі тэрмін заключэння паміж намі дамовы не мінуў, няма і падставаў дзеля спынення дамоўных адносін" і вызвалення памяшканья. Да таго ж у дэкрэце презідэнта № 11 ад 16 сакавіка 1999 году ёсьць вычарпальны пералік дакументаў, якія падаюцца для реєстрацыі зъмененія дадаткаў ва ўстаноўчыя дакументы, у tym ліку ў сувязі са зъменай яго месцазнаходжання. У гэтым пераліку адсутнічае дакумент, які пачывярджае згоду мясцовага выкананыага або распарадчага органаў на размышчэнне суб'ектаў гаспадарання на падведамнай тэрыторыі", – адзначыў П.Левінаў.

8 сьнежня ў рэдакцыю "Вітебскага кур'ера" прыйшоў ліст з папярэджаньем Міністэрства інфармацыі. "У ім гаворыцца пра то, што мы абавязаныя быць на практыку месяца паведаміць аб тым, што зъменілі юрыдычны адрес. Але паколькі рэдакцыя не зрабіла гэтага, то нам выносіцца папярэджанье. Цікава, што гэты ліст датуецца таксама 6 сьнежня, як і ліст ад прадпрыемства "Элсан" з патрабаваныем вызваліць памяшканье", – паведаміў БелаПАН галоўны рэдактар выдання Уладзімір Базан.

У гэты ж дзень выданье наведалі прадстаўнікі падатковай інспекцыі. Па словах галоўнага рэдактара, "яны ўжо даўно абяцалі, што прыйдзуть да нас, праўда, дзіўна, што падатковая прыйшла менавіта

Шкада дарэмна патрачанага часу

Як паведаміла прэс-служба БАЖ, журналісты недзяржаўнай "Газеты Слонімскай" Вольга Шынкевіч і Мікола Канановіч 5 сьнежня былі выкліканыя ў Слонімскую міжрайонную пракуратуру для дачы тлумачэння наўконт сваіх артыкулаў, у якіх расказваеца пра цяжкае жыццё адзінокіх састарэлых людзей у горадзе.

Заяву з патрабаваныем разабрацца з журналістамі, якія нібыта сказілі факты ў сваіх публікацыях, у пракуратуру накіравала загадчык аддзелу па працы і сацыяльнай абароне Слонімскага райвыканкаму Кацрына Руткоўская. У заяве адзначаецца, што журналіст "ГС" Вольга Шынкевіч сваёй матэрыяльнай дапамогай нанесла Н.Пясецкай пісцілагічную трауму, а факты, выкладзеныя ў артыкуле М.Канановіча, паводле скаргі К.Руткоўской, не адпавядаюць рэчаіснасці.

Старши съследчы Слонімскай міжрайоннай пракуратуры Валерый Карытца папрасіў патлумачыць Вольгу Шынкевіч, адкуль, на якой падставе зъявіўся артыкул пра Н.Пясецкую, удакладніць, хто тэлефанаваў у рэдакцыю і прасіў дапамогі ў журналистаў, што гаварыла Надзея Пясецкая пры сустрэчы з журналістамі, ці пыталася карэспандэнт дазволу фатографаваць хату, ці паказвала журналісту пасьведчаныне і г.д. Таксама съследчага цікавіла, чому Вольга Шынкевіч вырашила дапамагчы састарэлай бабульцы, якія прадукты ёй прынесла?

Аналагічныя пытаныя съследчы В.Карытца задаваў і журналісту Міколу Канановічу, аўтару артыкулу пра слонімскага ветэрана ВАВ Ілью Шундрыка. Паводле спадара Канановіча, калі гісторыя яго публікацыі была выкладзеная і запісаная, съследчы адзначыў, што "шкада і нашага, і вашага дарэмна патрачанага часу".

У ізяліцаў вялікай кватэры...

На прыкладзе Беларусі можна казаць пра самую сапраўдную дыскрымінацыю правоў інвалідаў

З сънегня ва ўсім съвеце быў адзначаны Дзень інвалідаў. Гэты дзень быў устаноўлены ў 1992 годзе Генеральнай асамблéяй ААН.

Паводле афіцыйнай статыстыкі, штогод інвалідамі ў Беларусі становяцца каля 50 тысячяч чалавек. Ад гэтай колькасці прыблізна 4 тысячы – дзеці. Усяго ў Беларусі жыве звыш падмільёну інвалідаў, з іх 30 тысячяч – маладыя людзі ва ўзросце да 18 гадоў. Прадстаўнікі арганізацій, якія абараняюць права інвалідаў, заяўлююць, што сапраўдная колькасць людзей з калектвам складае 10 адсоткаў ад насельніцтва краіны. Якія рэаліі накананаваныя людзям, што стравілі магчымасць весьці паўнавартаснае жыццё?

Як съведчыць самі інваліды, выдаткі на жыццё ў іх часах нават большыя, чым у здравых людзей. Вазкі, дарагія лекі і медычныя прыстасаванні, памперсы, паслугі сядзелкі – усё гэта каштуе недзвычай дорага. Між тым, пенсіі бальшыні хапае толькі на аплату камунальных паслугаў.

Старшыня Цэнтральнага савету асацыяціў інвалідаў у вазках Сяргей Драздоўскі кажа: «Ня ўсе, вядома, але бальшыня інвалідаў у вазку – гэта маладыя людзі, у якіх не было вялікіх заробкаў да атрымання траўмы. Яны альбо вучыліся, альбо працавалі на

нейкіх працах, ня вельмі высоокааплатных. Таму гэта дзесьці 150 тысячяч рублёў на месец. Стандартная пенсія, якой хапае на аплату кватэры, тэлефону. Уласна кожучы, гэта ўсе».

Многія інваліды маглі б самі зарабляць сабе на жыццё. Аднак колькасць месцаў, дзе задзейнчаныя людзі, якія здольныя перамышчаць ў вазках, мінімальная. Апроч таго, так званая безбар'ерная прастора, пра стварэнне якой кожуць у зацікаўленых дзяржаўных структурах, насамрэч вельмі абмежаваная. Пра гэта ў інтэрв'ю Радыё Свабода сказаў Сяргей Драздоўскі: «Увогуле, калі падагульняць, будзеца вялікая "нацёмкінская" вёска: фасад прыгожы, але далей – жахі захалусця. Гэта тычыцца ўтым ліку і Менску. І гэтау ёсьць шмат пацверджанняў. Мы нават праводзілі съпеціяльнае даследваннне, спрабавалі надрукаваць у дзяржаўных СМИ, але рэдактары адмовіліся яго разымясціць. Праведзены з гэтай нагоды эксперымент съведчыць: па вялікім рахунку, насамрэч гэта мала каго хвалюе».

Спадар Драздоўскі кажа, што людзі па некалькі гадоў вымушаныя сядзець у чатырох съценах толькі таму, што, прыкладам, дзвёры ліфту не разылічныя на шырыню вазка: «Недзвычай складаная рэалінасць».

Якую пацвердзіць вельмі лёгка. То бок, у нас шмат фактаў (канкрэтных фактаў, а ня проста голых словаў) наступяць съцверджанням, што, маўляў, штосьці будзеца ці будзе будавацца. Людзі ня могуць выбрацца з дому па некалькі гадоў! Проста знаходзяцца ў ізяліцаў. У нас ужо назапасілася мноства дакументаў, якія пацвярджаюць пагаршэнне сітуацыі, гэта мог бы быць паказальны аналітычны матэрыял. Аднак дзяржаўныя СМИ крайне не засцікаўленыя ў тагошнага інфармацыі, а недзяржаўных сёняня практычна німа». Зрешты, і сам вазок атрымаць – вялікая праблема, большасць ратуеца толькі дзяякоўчы гуманітарнай дапамозе, якую аказваюць заходнія дабрачынныя арганізацыі.

Сяргей Драздоўскі кажа: на прыкладзе Беларусі можна казаць пра самую сапраўдную дыскрымінацыю інвалідаў. Калі ў 90 адсотках выпадкаў чалавек ня можа самастойна выйсці з дому, ня мае магчымасці наведаць бальшыню крамаў, грамадzkіх установаў, ня кожучы ўжо пра грамадzkія прыбіральні, калі ён ня можа канкураваць на рынку працы, калі, нарэшце, з яго меркаваннем ня ліцаца ва ўладных структурах, то называецца становішча інакш не выпадае.

“Чарнобыльская малітва” — не для беларусаў?

Візіт тэатру ў Гомельскую вобласць быў запланаваны на 6-7 сънегня. Беларускія мытнікі двойчы адмовілі акторам польскага «Teatr Biuro Podrozy» і тэатра «Арабескі» з Украіны ў перасячаны мяжы Беларусі і наведванні Гомелю 6-7 сънегня з мотай паказаць сцэпектакль па творы Святланы Алексіевіч «Чарнобыльская малітва».

Па словах прадстаўніка польскай трупы Яраслава Сяйкоўскага, праблемы паўсталі з-за нібыта няправільна аформленай дакументацыі на правоз дэкарацыяў. У выніку трупе давялося вярнуцца ў Польшчу і паўторна афармляць дакументы, паведаміла «Еўрапейскае радыё».

Генконсульству Польшчы забаранілі паказваць фільм

9 сънегня Генеральнай консульства Рэспублікі Польшча ў Горадні меркавала наладзіць у кінатэатры «Кастрычнік» прэм'еру кінафільму «Съмерць ротмістра Пілецкага» і сустрэчу з рэжысёрам Рышардам Бугайскім. Намеснік старшыні гарвыканкаму Аляксандру Сіцоўцу па письмовым адказе напісаў, што адмаўляе дыпламатам з прычыны «парушэння патрабаванняў заканадаўства РБ». У выніку рэжысёр не прыехаў у Горадню, а паказ фільму адбыўся ў самім консульстве для вузлага кола гледачоў, пераважна з непрызнанага юладамі Саюзу паліякія на чале з Анжалікай Борыс. Кінасеанс планаваўся ў рамках культурнай праграмы, якую паліякі распрацавалі для жыхароў Горадні.

У гэтых ж дзень у консульстве былі ўзнагароджаныя больш за дваццаць ветэранаў Арміі Краёвой з розных мясцін Гарадзенскай вобласці. Ім уручылі медаль «Pro memoria», якім адзначаюць за ўдзел у барацьбе за незалежнасць Польшчы. На ўрачыстасць з Варшавы прыехалі кіраўнік камітэту па справах рэпрэсаваных і ветэранаў ураду РП Януш Крупскі і сенатар Браніслав Карфанты.

Нягледзячы на пагрозу выключэння

Студэнты БДПУ імя Максіма Танка паўсталі на абарону свайго выкладчыка

Выкладчык БДПУ імя Максіма Танка Юры Бачышка быў звольнены з працы 23 сакавіка з фармулёўкай «за амаральнага паводзіны, якія не адпавядаюць здзейнчаным», на падставе арт. 47 п. 3 Працоўнага Кодэкса РБ. Амаральны ўчынок нібыта заключаўся ў распаўсюджанні сярод студэнтаў мультфільму паклённіцкага характару на А. Лукашэнку.

Юры Бачышка ўпэўнены, што яго звольнілі за палітычныя перакананні і грамадzkую актыўнасць, таму ён падаў зыск у суд аб аднаўленні на працы. У адказ універсітэт аўтнікаў звязаў яго ўтым, што ён распаўсюджвае сярод студэнтаў матэрэялы, якія абраражают гонар і годнасць презідэнта дзяржавы.

Гэтыя матэрэялы фігуруюць у справе. Дыск з мультфільмамі з персанажам падобным да презідэнта быў перададзены з кафедры універсітэту ў суд. Аднак Пракуратура не выявіла доказаў таго, што выкладчык Юры Бачышка мае да гэтага дыску нейкое дачыненне. Выкладчык з'явіўся ў суд, каб аднавіцца на працы, а адміністрацыя ўніверсітэту ўсвоіла чаргу пададзення матэрэяляў у праектарату, каб узбудзіць супраць Юрыя Бачышчы крымінальную справу. Па матэрэялах праверкі праектарата адмовіла ва ўзбуджэнні крымінальнай справы супраць выкладчыка, бо не знайш-

ла складу злачынства ў дзеяннях дацента.

5 сънегня ў судзе Маскоўскага раёну на папярэдні гутарцы па справе аб аднаўленні на працы з удзелам бакоў і судзьдзі было вырашана, што судовая паседжанне адбудзеца пазней. Калі суд прызнае інфармацыю, на падставе якой быў звольнены Юры Бачышка, паклённіцкай і непраўдзівай, то выкладчык будзе патрабаваць абвергнучы яе публічна ва ўніверсітэцкіх срэдках масавай інфармацыі, каб аднавіць сваю рэпутацыю.

Між тым, у падтрымку Юрыя Бачышчы ў суд быў перададзены і прыкладзены да справы аб аднаўленні выкладчыка на працы больш за 140 подпісаў студэнтаў другога курсу гістарычнага факультэту. Студэнты паставілі свае подпісы пад заяўлінігледзячы на тое, што на іх аказваўся цік з боку адміністрацыі універсітэту — у дэканаце паведамілі, што выключачыя ня ўсіх падпісантаў, а пяць чалавек са списку на выбар.

Былыя студэнты Ю. Бачышчы напісалі заяву на імя рэктара БДПУ Ул. Кухарычу, у якой адзначылі, што выкладчык ніколі не рабіў таго, шыч яго абвінавачваюць, а яго лекцыі адбываліся на высокім прафесійным і навуковым узроўні.